

מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט. הקשה מהר"י מאורליי"ש דהוה ליה לאשמועינן הכשר מבוי ברישא שהוא צלמי וקורה ואם הניח למעלה מעשרים ימעט ותיכך דתנא נחא ליה להתחיל צהאי ליטנא כמו שמתחלת מתניחין דסוכה ולהכי פריך שפיר טפי

מבוי

(6) שהוא * גבוה (6) למעלה מעשרים אמה ימעט
 ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר
 אמות ימעט ואם יש לו צורת הפתח אע"פ
 שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט:
גמ' תנן (7) התם ² סוכה שהיא גבוהה למעלה
 מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר
 מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי
 תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי
 דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא
 נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה
 פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפישין מיליה תני
 תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא
 למדוה אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה
 לא למדה אלא מפתחו של אולם דתנן ³ פתחו
 של היכל גבהו עשרים אמה ורחבו עשר
 אמות ⁴ ושל אולם גבהו ארבעים אמה ורחבו
 עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו
¹ ושחטו פתח אהל מועד דרבנן סבירי קדושת
 היכל לחוד וקדושת אולם לחוד וכי כתיב
 פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה
 סבר ⁵ היכל ואולם קדושה אחת היא וכי כתיב
 פתח אהל מועד אתרווייהו הוא דכתיב
 ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם
 לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו מעמא
 דרבי יהודה ² דכתיב אל פתח אולם הבית
 ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת
 השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הבית
 הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן
 כתיב אשכחן ⁶ משכן דאיקרי מקדש ומקדש
 דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא ⁷ דאמר
 רב יהודה אמר שמואל ⁸ שלמים ששחטין
 קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר
¹ ושחטו פתח אהל מועד בזמן שפתוחין ולא
 בזמן שהן נעולים והא כי כתיב ההיא במשכן
 כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן
 ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש
 דאיקרי משכן דכתיב ³ ונתתני (את) משכני
 בתוכם אלא משכן דאיקרי מקדש מגלן
 אלימא מדכתיב ⁴ ונסעו הקהתים נושאי
 המקדש והקימו את המשכן עד בואם
 תהוא

מועד: רגנן ספרי קדושת אולם לאו כקדושת היכל וכל עבודות
האמורות בהיכל אי הוה עבד להו באלום שלפניו לא מיתכשרי
הלכך לא מיקרי אהל מועד ולא אשכחן קרא דליקרי לפתח
דליה פתח: אל פתח אולם. אלמא פיתחא אקרי: הניז פספוס
לאולם. והוא היכל: והא כי כתיב. פתח אהל מועד במשכן שהיה
במדבר כתיב ושם לא היה אולם ופתח היכל י' אמות הוא
דגבוה שהקדשים לא היו אלף אמות גבוהין: הא נמי
שעתן. שחרי קודם פתיחת לתות ההיכל פסולין: וכן במשכן
כתיב. וצבית עולמים מנא לן: ונפסי משני במוכס. ויכסחמנר
הספר בזהל מועד נאמר כדכתיב (ויקרא פ) וידבר ה' אליו מאלה

תמיד של שחר ואמרין ^א העולה עולה ראשונה ^ב דתמיד של שחר
נמי בעי פתיחת דלתות היכל כדתנן ^ג תמיד נשחטו (פסחים ד' נח:) לא היה
תמיד נשחט עד שהיה שומע קול שער שנפתח וי"ל דקרא דהעולה
דווקא בהקטרה איירי ולא בשחיטה אי נמי למנוה ולא לעבד כדאמר
בהדיא בהתכלת (מנחות ד' מט.) והא דתניא בתוספתא ^ד כל הזבחים
שהקדישן לתמיד של שחר או עיבדן אחר תמיד של בין הערבים
^ה פסולין היינו מדרבנן אי נמי הכא אינטיריך כשנפתחו וחסרו ונגעלו ^ו :

בין

קרא זה כבר הוקם המשכן שהרי בתורת כהנים נכתב וכל אותו
מועד ועל איה משכן היה מצטייחן עוד אם לא על המקדש:

ההוא

(א) כֹּסֶה ב (ב) חֶסֶד א מְדוּת
פֶּד מִיָּד (ג) מְדוּת פֶּד
(ד) יוֹמֵה עַד וְחֶסֶד
דָּה: נַע, אֵל שְׁבוּעַת כֹּה;
וְחֶסֶד הֵה יוֹמֵה עַד כֹּה;
(ה) לְקַמּוֹ י (ו) כֹּסֶה ב (ז)
וּיִקְרֶה בְּכֹל עֵינֵי: כֹּסֶה ב
מִיָּה מְדוּת, (ח) כֹּסֶה ב
(ט) שְׁמוֹת מ (י) וְיִשְׁרָאֵל
בְּרַשִׁי שְׁמוֹת עַד שִׁפְרָה
בְּנִסּוֹן אֲחֵרֵי (א) מִיָּה
(ב) מְדוּת מִיָּה: נַע, יִצְחָק
מִכְסֵת מִכְסֵת פֶּד שְׁמֵהּ (ג)
(ד) דְּפִסְחִים יִצְחָק
(ה) וְיִשְׁרָאֵל כֹּה יוֹמֵה עַד דָּה
אֵלֶּה אִפִּי וְכִי שְׁמֵהּ לְשׁוֹן
מִשְׁפָּחָה מוֹחֵה דְּפִסְחִין
מִדְּאֻרִימָה עַד מוֹסֵפֶת
פִּסְחִים נַע דָּה עֲשׂוּלָה

הגהות הב"ח

(א) במשנה מצוי שהוא גבוה מעשרים כל"ל ותיבת למעלה נמחק:

גליון הש"ס

רש"י ר"ח סביו שהגזינו
 את חקיהו בלעזל בלעז
 וכן הרע"ב ונחמנו
 למשניות כחביו לתמוה הו
 מסתקין לומר הללו מבי
 וכן ואז"ל אשכנז מבי
 ליהוה מונח לתעלה וכן
 אלא דהללו צריך שלא יז
 לתעלה מן צד שכן כחביו
 לתמוה מזה הכח רש"י
 וכן הדטוב וכן הרע"ב
 וארסו כחביו לתמוה ולאו
 קודם ליהוה כיכר. הו
 קודם ליהוה מן שער מללו
 לו לזו לקיי"ל לזו משום
 מללו: "תום" ד"ה שישבו
 וכן הדמיון של שער מן
 וכן. ע"י וכן ש"י ש"י
 ע"י "תום" ד"ה שישבו
 שער: "בא"י פולין
 ויזי מרדכי. ע"י הו
 ש"י ע"י גש"י ד"ה
 דף ד' משתשבו הו: ס

רבינו חננאל

מבוי שהוא גבוה מעשרים
מאמר. מיטען תנא קידר
ממטעו ענין עליו קידר
מעשרים אמה ולמטה. תנא
התם סוכה שהיא גבוה
מעשרים אמה. פסולה.
ו"ש גבי סוכה תני
פסולה, מ"ש גבי תני
תקנתא וכו', ושפוט
היא. אמר רב יהודי אמר
רב הכמני לר למודה
שעי' כ' אמה כפתח או
חציב, אלא כפתחו כ'
הכיל, שהיה מבנה כ'
אמה, כדתנן במסכת
מדות, פסולת ש' היכל
גבוה כ' ורחבו כ' אמות.
ור' יהודי' למד מן האולם
תנא ושל גבוה גבוה כ'
אמה ורחבו כ' אמה
ושניהם מקרא אחד דרשו
ושפטו כפס אהיל מועד.
רבנן כפס כתיב חזק
מועד ההיכל וזה דאיקרי,
אחד מועד, והאי מועד,
פתח ההיכל הוא. ור'
יהודי' כסר קדושת אולם
ההיכל אלא מילתא דהא
ובלעיל אלא מועד אקרי.
וע"צ דהא קרי ושפטו
פתח אלא מועד במשכן
כתיב וליכא התם אולם.
אשתכן דמשכן אקרי
מקדש, שנאמר ושל
מקדש ושכניו בתוכם
כלא אשך נא מראה אותם
את הבנית המשכן.
ומקדש נמי אקרי משכן,
דכתיב ונתתי משכני בתוכם

א א מ״י פ״ו מהלכות
 שבת הלכה ד סמג
 עשין דרננן א ״טוּשׁ״ א״ח
 עשין סקף ס״ו
ב ב מ״י פ״ד מהלכות
 סוכה הלכה א סמג
 עשין מנן ״טוּשׁ״ א״ח ס״י
 מרגל סקף א״ו
ג ג מ״י פ״ד מהלכות בית
 הבחירה הלכה ז סמג
 עשין קסג
ד ד מ״י שם הלכה ח
 ה ה מ״י פ״ה מהל'
 מעשה קרינות הל'
 ה סמג עשין קסג

תורה אור השלם

1. וְסִמַּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
קָרְבָנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ויקרא ג ב
 2. ויבאני אל אֵלֶם הַבֵּית
 וימד אל אֵלֶם חֲמֵשׁ
 אֲמוֹת מִפֶּה וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת
 מִפֶּה וְרֹכֵךְ שֶׁשֶׁעַר שִׁשָּׁל
 אֲמוֹת מִפּוֹ וְשֵׁלֹשׁ אֲמוֹת
 מִפֶּה: ויחזקל מ מוז
 ויִשְׁבְּעִי מֵאֵל פֶּתַח הַבֵּית
 וְחֲמֵשׁ יָמִים יִצְאִים מִתַּחַת
 מִפֶּתַח הַבֵּית יִדְרִימֵי כֹ
 פְּנֵי הַבֵּית קָדִים וְהַיָּמִים
 יִדְרִים מִתַּחַת מִתְּחֵלָה
 הַבֵּית וְהַיָּמִים מִמֶּנִּיב
 לְמוֹחֶה: ויחזקל מ א
 3. וְגִתִּי מִשְׁכְּנִי
 תֹּחֲבֹכֶם וְלֹא תִגְזַל
 נֶפֶשׁ אֶתְכֶם:

וַיִּקְרָא כו יא
4. וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נִשְׂאֵי
הַמֶּקֶדֶשׁ וְהַקִּימוּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן עַד בָּאָם:
במדבר י כא

מוסף רע"י

מבוי שהורא גברה
 נעלמה ששירים אמה.
 מני שורא פתח משל
 תדור ופאס פתח לה'ר'ר
 פתוחו לו
 ויזאל וצולת לה'ר'ר, ה'ר
 שורא היחל נני
 פתח'ר, ואכר'ר חנני
 לה'ר'ר מרשור'ר
 פתח'ר גל'ר שרור,
 פתח'ר לו אלת שר'ר
 נלמח'ר והצבר'ר שורא לובן
 ואכר'ר בו שיתור'ר שורא
 ה'ר'ר פתח'ר בפת'ר א'ר'ר
 ונעני'ר שיתור'ר פתח'ר
 ה'ר'ר, שיתור'ר שורא
 מלח'ר נעני'ר שקור'ר הוא
 שורא דור'ר לה'ר'ר,
 פתח'ר לה'ר'ר, לו לה'ר
 וקור'ר לו קור'ר מרשור
 ונלח'ר ופאס צבוח'ר חני
 שורא מ'ר'ר. מ'ר'ר.
 שישל'ר (שורא א'ר'ר). מ'ר'ר
 שפתח'ר. ל'ר'ר פתח'ר חני
 א'ר'ר חני'ר ופתח'ר ונעני'ר
 קור'ר לה'ר'ר (נ'ר'ר חני'ר)
 ונחת'ר משכני'ר תורכ'ר.
 מ'ר'ר מ'ר'ר חני'ר
 חני'ר (ברור'ר חני'ר)

רבי ניסים גאון

מבוי דרבנן תאני תתקנא.
בפר' עושין אמר רב
יהודה אמר שמואל בשעה
שתיקן שלמה עירובין
וידיים יצתה בת קול
ואמרה לו בני אם חכם
לכך. ודע כי כל דבר
שאינו כתוב בקראי ואע"פ
שהוא מתקנת נביאים,
דרבנן מיתקרי, כי מפי
השמועה שלהן קיבלוהו.
דרבנן לפי שאינם כתובים